

Posudek oponenta diplomové práce na téma:

Obraz, zvuk a text v umění a ve škole

Autor diplomové práce: Bc Martin Žilka

Studijní obor: N VV – VZ

Forma studia: prezenční

Vedoucí diplomové práce: PaedDr Šimon Brejcha

Konzultant: doc. doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Oponent: Mgr.A. Michal Sedlák

Diplomová práce Martina Žilky je rozhodně jako celek kompaktní a ve všech úrovních je dobře propojená citlivým uvažováním o problému.

Řešení tématu je založeno na nosných tezích, které se rovnocenně uplatňují jak v teoretické studii, ve výtvarném projektu autora, tak i v pedagogickém uchopení. Pohled, který Martin na téma otevírá je rozhodně zajímavý a přínosný a i přes poněkud jednostrannou akcentaci využití současných technologií, která se projevuje v pedagogické reflexi v závěru práce je znát, že posluchač si plně uvědomuje důležitost komplexního vnímání jevů okolo nás v prostředí, ve kterém se nacházíme. Je pravda, že zvuková stránka jako jev v konkrétním místě či lokalitě nejen dotváří ducha místa, ale je právě přímou součástí v rámci vnímaného celku. Je také ovšem fakt, že určité jevy mohou být za určitých okolností v kompozici dominantní. Martin Žilka právě s tímto fenoménem organicky a pružně pracuje v konkrétním případě svého autorského projektu, tak i s přetvářením prostoru vlastní třídy v rámci pedagogické praxe. Je otázka, jak nazývat revokaci zvuku v určitém prostředí v jistých časových souvislostech. Martin na str. 34 hovoří o rekonstrukci a rekontextualizaci a na str. 35 o pojmu recyklaci, přičemž právě recyklace je nejspíš pojem, který je asi méně vhodný užit v tomto smyslu, přesto že je zde souvislost s umělcem Simonem Starlingem. V pedagogické části se například ve výše uvedeném přetváření školní třídy také ukazuje širokost a možnosti využití tématu, celé je to velmi chytře vymyšleno, je to efektní, podporuje to imaginaci, projekt jako výsledek snahy by měl být ale opět navrácen do kontextu konkrétního fyzicky smyslově vnímaného světa. Potvrzuje to i sám autor, který v teoretické studii právě uvádí zajímavé příklady konkrétní situace v prostoru a čase (Turecko v Pontských horách) nebo fenomén „The Tank“ v Coloradu, kde fascinace přechází až téměř do hrozivosti, anebo Martinův vlastní postřeh v podobě Dymokurského cukrovaru. Na všech těchto místech se děje něco velmi specifického, u Dymokurského cukrovaru zvuk hraje nyní nejspíš nejskrytější úlohu, ale je rozhodně výzvou se na tento fenomén soustředit. Už totiž sama fyzická podstata určitých objektů v sobě obsahuje zvukovou složku (jako například určitý strom či stromy a vše se aktivuje v žitém čase, je tedy otázkou, do jaké míry vyzdvihovat zvuk, který už dávno ztratil platnost, zvuk, který má již jiný tón, intenzitu, vrství se atd.

Na závěr je zapotřebí dodat, že diplomová práce Martina Žilky je po stylistické a jazykové stránce na poměrně vysoké úrovni, překlepy se vyskytují minimálně.

Otázky pro obhajobu:

1. Přemýšlel jste o tom, jak ještě jinak bysty pracoval s motivem zvuku, než jak uvádíte v práci?
2. V čem vidíte přínos, případně v čem vidíte slabinu akcí ve veřejném prostoru, které se zaměřují na světelně obrazovou kvalitu?